

Søren P. Larsen: Da jeg for ca. 6 Timer siden bad om Ordet for en kort Bemærkning, var det i Relation til den Tale, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen dengang holdt, hvori han ogsaa kom ind paa en Række Spørgsmaal vedrørende Arbejdsløshedens Bekæmpelse og de Midler, Regeringen har foreslaaet, og den Behandling, som Rigsdagen har givet de forelagte Lovforslag. Det ærede Medlem fremhævede meget stærkt, at Arbejdsløhedskasserne havde genoptaget Medlemmer til udvidet Understøttelse, og det er jo rigtigt, men det er lige saa rigtigt, at det ærede Medlem erindrer sig, at dette var kun muligt i Kraft af den Arbejdsløshedslov, som blev gennemført med alle Partiers Tilslutning i 1932, hvorefter Tilskudsprocenterne var af en saadan Størrelse, at Kasserne var relativt godt stillede; da vi i Efteraaret behandlede det første Understøttelsesforslag. Hvis jeg ikke husker meget fejl, laa Kassernes samlede Reserver paa omkring 70 Mill. Kr., og det er jo den Realitet, som var Baggrunden for, at vi og andre med os afviste Regeringens Forslag om øget Understøttelse, et Forslag, der ikke tog saa meget Sigte paa selve det at komme de understøttede til Hjælp, for blev de ikke hjulpet ad den ene Vej, saa blev de ad den anden, men det var, som det blev fremhævet, langt stærkere Udtryk for, hvem der skulde bære de dermed forbundne Byrder. Det ærede Medlem fremhævede saa, at Regeringens Politik paa dette Omraade var blevet meget haardt behandlet af Rigsdagen i den Samling, som nu er forløbet. Siden det ærede Medlem talte, har Lands-tinget, saa vidt jeg ved, vedtaget et Par smaa Forslag, om Arbejdstidens Nedsættelse og Tilskud til Merbeskæftigelse, saaledes at man paa disse Omraader har faaet gennemført Foranstaltninger, som man tidligere har meget stærkt paa.

Jeg vil særlig fremhæve, at i Efteraaret blev det fra Regeringens Side meget kraftigt givet til Kende, at nægter Oppositionen den Understøttelseslovgivning, som der her er stillet Forslag om, saa øves der en meget stærk Uret over for de arbejdsløse.

Jeg maa til Slut have Lov til at gøre opmærksom paa; at da den højtærede Udenrigsminister var paa Langeland, holdt han en Tale til sine Vælgere, som blev offentliggjort i „Politiken“, og deri sagde den højtærede Udenrigsminister meget rigtigt, at Arbejdsløsheden i denne Vinter ikke har været større, end at den kunde bæres paa ordinær Vis. Jeg beder det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen om at tage disse Betragtninger med ind i sine Overvejelser

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Koefoed har Ordet for en kort Bemærkning.

Kofoed: Det var ogsaa i Anledning af nogle Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen gjorde i Middags, at jeg bad om Ordet. Det ærede Medlem oplæste nogle Annoncer fra „Sorø Amtstidende“, hvori der søgtes efter yngre Arbejdskraft til Landet. Det understreger netop det, jeg fremhævede, at der mangler Arbejdskraft paa Landet. Havde der været for megen Arbejdskraft, vilde det have været rimeligt, om det ærede Medlem havde oplæst Annoncer om dem, der søgte Plads. Det gjorde det ærede Medlem ikke, og det er saa rimeligt, for der findes nemlig ikke ret mange af den Slags Annoncer.

Det ærede Medlem understregede, at det netop var yngre, der søgte til Landbruget. Ja, vi har, saa vidt det er muligt, paa Landet søgt at tilpasse os, og da netop, som det ærede Medlem sagde, de yngre Medhjælpere er de billigste, søges der efter dem. Naar en Landmand sidder i det, som det tit er Tilfældet nu, og ikke kan klare sine Udgifter paa anden Vis end ved Besparelser, er det en Selvfølge, at han søger at faa Udgifterne saa langt ned som muligt, ærede Medlem. Det er ikke, fordi vi i Landbruget ikke ønsker at beholde de ældre Medhjælpere eller betale dem en god Løn; den vilde vi gerne yde dem, men det lader sig ikke gøre. Derfor er vi stadig i Landbruget interesseret i, at det kan blive saadan; at vi kan betale Løn for den gode Arbejdskraft, som vi gerne ønsker at beholde derude, men som vi paa Grund af Forholdene ikke kan beholde, hvorfor vi, saa vidt det er gørligt, tager de yngre, som er billigere. Vi vilde gerne have det saadan, at vi kunde beholde den Arbejdskraft, som er opvant og oplært i Landbruget, det er nemlig den, der er mest værdifuld. Men vi har, som sagt, maattet nøjes med at faa de yngre, altsaa for saa vidt det er muligt; mange staar og mangler trods det, at Lønningerne i Øjeblikket er saadan, som jeg nævnte det i Gaar. Skønt Lønningerne er gode efter de Forhold, der hersker i Landbruget i Øjeblikket, kan vi alligevel i mange Tilfælde ikke faa den Hjælp, som er nødvendig for at faa det daglige Arbejde gjort paa rimelig Maade.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Hans Nielsen): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var i Eftermiddags